

‘Verhalen van toen, worden verhalen van nu’

Kinderen ontdekken via *Godly Play* hoe Bijbelverhalen verbonden zijn met hun eigen levensverhalen

Tony DUPONT

„Wat zijn Bijbelverhalen toch mooi. Als je die verhalen aan de hand van de *Godly Play*-methode vertelt aan kinderen, is er niet veel theologische uitleg bij nodig. Je prikkelt hun nieuwsgierigheid en verbeelding zodanig, dat ze de betekenissen zelf ontdekken”, vertelt Griet Liebens, inspecteur-adviseur rooms-katholieke godsdienst (RKG) in het bisdom Hasselt. Sinds ze begin 2014 de opleiding tot verteller *Godly Play* volgde, is ze laaiend enthousiast over deze speelse methode van geloofsinitiatie. Godsdienstleerkrachten en leermeesters worden aangemoedigd om ermee aan de slag te gaan.

„Het is een ontdekkingsstocht”, vullen Karin Mensch, leermeester RKG basisonderwijs, en Kathleen Hoebregts, docent godsdienst in de lerarenopleiding kleuteronderwijs aan UC Leuven-Limburg (KHLim), aan. „Kinderen en studenten zoeken en vinden betekenissen in de verhalen. Zij kunnen de verhalen verbinden met hun eigen leven. Daardoor worden de verhalen van toen, verhalen van nu. Dat is krachtig.”

– *Waar maakt deze methode het verschil?*

Griet Liebens • Het is eigenlijk het geheel, maar zeker de belevingskracht. Je hebt allereerst een aparte, stille ruimte nodig. Een plek waar iedereen een persoonlijk verwelkoming krijgt door de zogenaamde deurwachter. De verteller houdt zich enkel bezig met het verhaal. Zijn of haar ogen zijn alleen maar op het materiaal gericht, niet op het publiek. De verteller kent het verhaal uit het hoofd en vertelt heel traag, met rustige en symbolische gebaren en af en toe valt er een stilte.

„Elk woord, elke stap bij *Godly Play* is goed doordacht”, zeggen Griet Liebens (links), Karin Mensch (midden) en Kathleen Hoebregts (rechts). © Tony Dupont

Karin Mensch • Die rust en stiltes zorgen voor spiritualiteit in de groep. Een deugddoende stilte, want dat even stilvallen zijn ze niet gewoon. Het verhoogt alleszins de betrokkenheid. Maar ook het materiaal is belangrijk, liefst natuurlijke materialen. Kwaliteit moet er zijn: mooi om naar te kijken, maar ook degelijk genoeg om de kinderen ermee te laten spelen.

Kathleen Hoebregts • De verschillende verhalen stellen andere eisen aan het materiaal. Voor de geloofsverhalen zijn dat houten figuurtjes, de parabellen worden bewaard in een goudkleurige doos en bij de liturgische verhalen maken we gebruik van voorwerpen en kleuren zoals dat in de kerk gebeurt.

– *De sessie verloopt altijd volgens een vast stramen: binnenkomen, binnentreden in het verhaal, de zoektocht naar verwondering, de creatieve verwerking, samen feestvieren en het afscheid. Waar ligt de uitdaging?*

Griet Liebens • Iedere stap is nodig en waardevol in de beleving van de kinderen. Voor de verteller is de creatieve verwerking niet gemakkelijk, want hij weet niet wat er komt. Wat is de beleving en welke betekenis geven de kinderen of anderen hieraan in hun leven? Elk woord, elke stap is goed doordacht.

Karin Mensch • Dat vraagt een hele aanpassing voor de verteller. Dat sturen naar een bepaald antwoord, dat wenselijke, moet je kunnen loslaten. De leerkracht is niet meer ‘de alleswetende’. Ook

de aandacht voor het vertellen zelf, die traagheid, de bewegingen maar ook de stilte vragen een inspanning van de begeleider. Soms komen er zelfs geen antwoorden, maar dan blijkt dat ze er achteraf toch enorm mee bezig zijn geweest.

Kathleen Hoebregts • Zo vertelde ik het scheppingsverhaal aan 5-jarigen. Over de mooie geschenken die God ons gaf: licht, water, aarde, zon en maan en sterren, dieren in de lucht en in het water, de levende wezens op aarde en een dag om te rusten en te genieten.

Tijdens de zoektocht naar verwondering (dat altijd begint met: „Ik vraag me af”, *n.d.r.*), vroeg ik aan de kleuters wat de mooiste dag of de belangrijkste dag wel zou kunnen zijn? Waar

zij op dit moment wilden zijn of wilden wonen?

Daan schilderde een raket tijdens de creatieve verwerking. Hij had immers gezegd dat hij graag bij de maan en sterren zou willen zijn. Waarom Thibo een voetbalgoal tekende, was mij een raadsel. Achteraf kwam hij de afgewerkte tekening fier tonen en vertelde hij me dat hij de zondag zo’n leuke dag vond. Dan kwamen opa en oma supporteren voor hem.

Een 5-jarige die dankbaar kan zijn om de liefde en de aanwezigheid van opa en oma. Een kind dat volop geniet van de zondag. Met andere woorden, hij gaf betekenis aan het scheppingsverhaal door het te verbinden met zijn eigen leventje.

– *In ons bisdom zijn intussen de eerste twaalf leermeesters lager onderwijs gediplomeerd als verteller. Eerstdaags volgen de collega’s uit het secundair onderwijs, want *Godly Play* biedt ook kansen aan jongeren en zelfs volwassenen.*

Griet Liebens • Natuurlijk, er zijn vijftien basisverhalen met aanknopingspunten die voor verdieping zorgen. De betekenissen die kleuters, kinderen, tieners of volwassenen geven, zullen anders zijn, iedere keer opnieuw. Binnenkort volgt ook nog een derde sessie voor catechisten. Ook voor hen is *Godly Play* een aanrader. Ze moeten het zien, horen, voelen, proeven, erin ondergedompeld worden en zelf ervaren. Je eerst zelf laten raken, en dan is het een stukje van jezelf.

Meer info: www.godlyplay.be
Regioverantwoordelijken bisdom Hasselt: Griet Liebens, griet.liebens@telenet.be
Kathleen Hoebregts, kathleenhoebregts@hotmail.com

‘Een opstecker voor de abdij site van Herkenrode’

Tijdens een plechtigheid in de kathedraal van het Britse Lichfield zijn de befaamde ‘Herkenrode-glasramen’ opnieuw ingehuldigd. De geschilderde glasramen zijn afkomstig uit de oorspronkelijke kerk op de abdij site van Herkenrode en werden in 1803 overgebracht van Hasselt naar Engeland.

In 2010 waren de glasramen toe aan een grondige restauratie. Die werken duurden maar liefst vijf jaar en kostten 5,1 miljoen euro. Nooit eerder werd in Groot-Brittannië zo’n bedrag uitgetrokken voor de restauratie van een topstuk in glaskunst. De ramen hebben dan ook een grote artistieke waarde in Europa. De aanwezigheid van Richard Windsor, de Duke of Gloucester en lid van de koninklijke familie, op de plechtigheid wijst meteen op het belang van de restauratie. Vanuit Hasselt waren leden van Herkenrode vzw en de abdij site Herkenrode afgezakt naar de ‘Lady Chapel’ in de kathedraal van Lichfield.

„Het feit dat de glasramen in volle glorie weer te bezichtigen zijn, is ook een opstecker voor onze site”, zegt Karolien Mon-

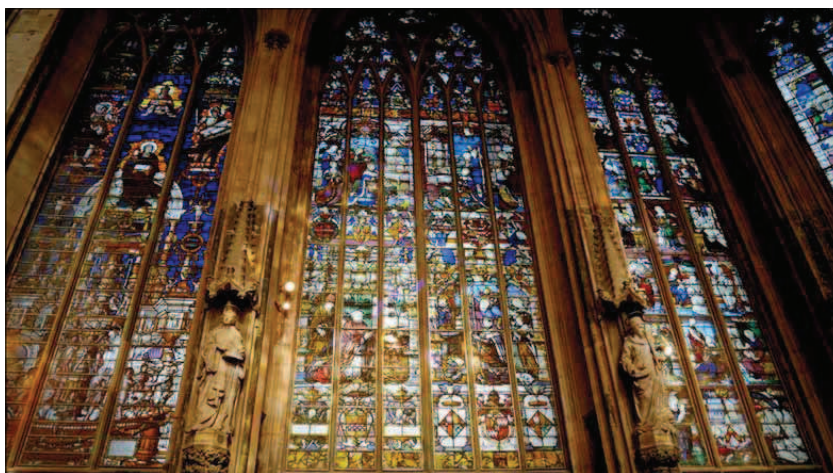
delaers, voorzitter van abdij site Herkenrode. „Heel wat van de kunstwerken die vroeger in opdracht van de abdij gemaakt

werden, bevinden zich nu op plekken waar ze nog altijd bewonderd kunnen worden, zoals in Lichfield. Daardoor ontstaan

er websites en verbindingen die Herkenrode tot over de hele wereld brengen.”

Het was abdis Mechtildis de Lechy (1520-1548) die begin zestiende eeuw de indrukwekkende glasramen bestelde voor de abdij site van Herkenrode. Een gewaagde beslissing, want met het plaatsen van de ramen overtrad men bewust de principes van Sint-Bernardus en de statuten van het ‘Algemeen Kapittel’ dat alleen het gebruik van witte glasramen voorschrijft in een cisterciënzerabdij.

Wie voorlopig nog geen plannen heeft om de glasramen in Lichfield te bezoeken, kan vanaf deze week op de abdij site van Herkenrode zelf terecht voor het nieuwe belevingskunstwerk van Hans Op de Beek. Op de plek waar ooit de abdijkerk stond, komt het kunstwerk ‘The Quiet View’, als herinnering aan het historische en religieuze hart van de abdij site. (TD)

De glasramen verbeelden onder meer het leven van Christus. © Herkenrode vzw